

TLAČOVÁ SPRÁVA č.13 - sezóna 2017/2018

La Traviata sa lúči po vyše dvadsiatich rokoch

V Štátnom divadle Košice bude derniéra výnimočnej inscenácie

Smútok z rozlúčky na jednej strane, ale aj pocity radosti z toho ako sa odchádzajúca inscenácia zapísala do histórie Štátneho divadla Košice. Aj tieto pocity budú v sobotu 27. januára o 19:00 sprevádzať derniéru opery Giuseppe Verdiho La Traviata, ktorá za vyše dvadsať rokov v repertoári divadla zaznamenala vyše sto repríz.

Odchádzajúca La Traviata bola od svojho zrodu výnimočným predstavením. Predovšetkým tým, že v jej realizačnom tíme sa stretla jedna celá rodina - režisérka Božena Hanáková, jej manžel a scénický výtvarník Ján Hanák a ich dcéra, kostýmová výtvarníčka Danica Hanáková. Zaujímavosťou je aj to, že v roku 1997 vznikla mimo pôvodného dramaturgického plánu divadla. Ako spomína Danica Hanáková, jej mame sa podarilo presvedčiť vtedajšieho riaditeľa divadla Štefana Fejka výtvarným a režijným zámerom a napokon sa nejaké peniaze na zrod nového naštudovania opery, ktorá bola aj prvou operou uvedenou po vzniku divadla v roku 1945, predsa len našli. A tak tvorcovia od začiatku museli zvažovať každý kus nábytku, každú tapetu a aj každý kostým. „Ved' počet spevákov sa nedá zredukovať len preto, že je málo peňazí. A tak sme sa museli popasovať nielen so sólistickými kostýmami a s ich komplet prevlekmi, ale aj s odevmi pre všetkých členov zboru. A balet, či štafáž? S tým sme sa hneď rozlúčili...“ opisovala prípravu inscenácie Danica Hanáková pred jej stou reprízou.

Pod málo vídaný úspech Hanákových La Traviaty sa podpísala aj atmosféra, ktorú realizačný tím napriek problémom a malým nedorozumeniam vytvoril. „Všetko, čo sa dialo okolo tejto Traviaty sa však nieslo v akomsi tvorivom chápaní, vypočutí si nápadov, vo vzájomnom akceptovaní sa. Nevieť to poriadne ani vysvetliť. V žiadnom prípade sme nemohli dopustiť, aby inscenácia vyznela ako chudobný pokus nejakého zúfalca o voľačo. Na toto sme si dávali veľký pozor,“ hovorí Hanáková, ktorá s otcom trávila pri príprave inscenácie hodiny a hodiny v ateliéri. Keď mala inscenácia 11. decembra 1997 premiéru, všetci boli podľa jej slov naozaj šťastní. „Darovali sme divadlu „dieťa“, za ktoré sa, myslím, nemusíme hanbiť,“ dodala Hanáková. Spolu s mamou Boženou by sa mali zúčastniť aj sobotňajšej derniéry. Otca a scénografa Jána Hanáka jeho „dielo“ prežilo a derniéru bude sledovať z divadelnej večnosti, do ktorej sa pobral v auguste 2015.

Operu v roku 1997 hudobne naštudoval terajší riaditeľ opery Karol Kevický a za vyše dvadsať rokov a viac ako sto repríz sa v nej predstavilo množstvo domácich aj hosťujúcich sólistov. Z predstaviteľiek Violetty, možno spomenúť Svetlanu Tomovú, Michaelu Várady, Tatianu Paľovčíkovú, Luciu Kašpárkovú, alebo hosťujúcu Janu Havranovú či Adrianu Kohútkovú. Zabudnúť nemožno ani na Alfrédov v podaní Michala Lehotského, Vladimira Prokopenka, Petra Bergera, Jaroslava Dvorského či Maksyma Kutsenka hosťujúcich Pétra Balcza, Miroslava Dvorského, Jozefa Kundláka či Vitomira Marofa, ale aj Flóru Viery Hronskej, Márie Repkovej, Viery Kállayovej, Lenky Čermákovskej či Myroslavy Havryliuk, alebo Germonta Michaila Adamenka, Františka Balúna, Šimona Svitoka, Sergeja Tolstova, Vladislava Zápražného, Ludovika Kendiho a súčasného Mareka Gurbaľa a mnohých ďalších.

V derniére sa pod taktovkou Igora Dohoviča v hlavných postavách predstavia Michaela Várady, Myroslava Havryliuk, Maksym Kutsenko, Marek Gurbaľ, Anton Baculík, Roman Vlkovič, Martin Kovács a Štefan Hundža.

25.1.2018

Svjatoslav Dohovič, web editor a PR

